

til at capere, opfatte den Stemning, der er rundt om paa Landet, og jeg tror at turde paastaa, at der er en Stemning paa Landet, som, om den end ikke er overvejende eller enstemmig, dog gaar hen imod, at man i alt Fald ikke ser med en saadan Skræk paa Forhøjelsen af en Brændevinsskat. Jeg skal saaledes blot tillade mig at pege paa en Udtalelse fra det jyske Delegeretmøde og fra et stort Møde paa Sjælland, som viser, at man ikke stiller sig saa afvisende over for den Tanke at faa Brændevinsskatten forhøjet, selvfølgelig naar man faar en Erstatning derfor, og jeg skal her over for det ærede Medlem for 1ste Kreds (Andersen) bemærke, at naar han sagde, at det vilde være uretfærdigt at paalægge Arbejderen en saadan ny Skat uden at give dem noget til Gengæld, saa er det i og for sig heller ikke Meningen at gøre det; thi det er Meningen at faa nedsat Skatten paa en stor Del af de Varer, som netop Arbejderne forbruger; Princippet er altsaa i Virkeligheden at give Arbejderne en Skattelettelse. — Det har forbausset mig at høre det ærede Medlem for 7de Kreds udtale, at Skatten ikke staar i Forhold til Skatteevnen, og at man begaar en ny Uretfærdighed ved at paalægge en saadan Brændevinsskat. Den højtærede Finansminister har allerede gendrevet det med den Bemærkning, at man jo kan unddrage sig denne Skat. Jeg mener, at det ærede Medlems Udtalelse absolut bør modsiges. Naar man arrangerer det paa den Maade, at der kommer Lettelser paa andre Punkter, ligger der ikke nogen som helst Uretfærdighed i denne Skat, og allermindst fordi man jo kan unddrage sig den. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den store Afholdsbevægelse paa Landet ogsaa har bidraget til, at man lettere kan tænke sig en saadan Skat. Jeg skal straks bemærke, for ikke at blive modsagt paa dette Punkt, at jeg vel ved, at Lederne af denne Bevægelse ikke ønske denne gennemført ved en Forhøjelse af Brændevinsskatten, men ad en ganske anden Vej; men der er ingen Tvivl om, at Medlemmerne af Afholdsforeningerne ikke have det mindste imod, at den Brændvin, de ikke drikke, bliver fordyret, naar de kunne faa Kaffe og Sukker noget billigere.

Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til den næsten berømte Bestemmelse i § 8: Det er blevet noget, der næsten altid skal snakkes om; jeg saa ogsaa i Dag i et Dagblad, der staar det ærede Medlem for 7de Kreds meget nær, en Artikel herom. Naar der er Tale om en Sammenkobling af Brændevinsloven med Toldloven, er det jo den naturlige Ting af Verden, thi naar det ærede Medlem taler om, at der ikke er noget at give Kompensation for, synes jeg dog, det ligger i Sagens Natur, at naar vi staa her og haabe at faa en Toldlov vedtagen, som giver en stor Nedgang, da maa vi dog have Kompensation derfor, og saa vidt jeg ved — og den højtærede Finansminister udtalte det samme — har man end ikke fra Folketingets Side nægtet at give en saadan Kompensation. Jeg har endnu ikke hørt det ærede Medlem vise nogen som helst anden Vej, ad hvilken der kan gives Kompensation; hvis det imidlertid var Meningen med det ærede Medlems Udtalelser at vente med at give Brændevinsskatten, til man saa Toldloven blive til Virkelighed, har jeg for mit Vedkommende intet derimod; naar vi gaa ud fra, at Toldloven og Brændevinsskatten komme samtidig, saa kommer Spørgsmaalet om de 4 Loves Sammenkobling ikke frem. — Der er blevet indvendt, at de direkte og indirekte Skatter ikke have noget med hinanden at gøre. Jeg skal her blot bemærke, at det er Skatter begge Dele, det er forskellige Maader, hvorpaa Statskassen faar sine Indtægter, ad direkte og indirekte Vej. Derfor er det naturligt, naar man vil revidere begge Skatteformer, og saaledes, at det kan give Nedgang paa begge Steder, at man gør det samtidig, for at man kan faa Klarhed over, hvorledes hele den finansielle Stilling da vil være. Hvis man vil revidere Gagen for en Embedsmand, der dels er lønnet med fast Gage og dels med Sportler, og man faar ham til at gaa med til, at man det ene Aar tager Halvdelen af den faste Gage, men saa alligevel to Aar efter ogsaa tager det halve af Sportlerne bort, saa vilde han med Rette kunne sige, at man hellere skulde have vejet begge Spørgsmaal samtidig. Sagen er, at det er naturligt, uden at man